

Erdély

ALAPÍTVÁ 1892-BEN

Új sorozat, 189. szám
2024/5.Az Erdélyi Kárpát-Egyesület
– Kolozsvár 1891 Értesítője

Szerkesztőség (info@ekokolozsvar.ro):

Kismihály Boglárka,
Tóthpál Tamás.

Főmunkatárs: Pál Gyöngyi

A következő lapszám megjelenik:
2024. június 21.

Keressük meg a Páter-forrást!

Telnek a hónapok, már május közepén vagyunk. Az enyhe telet szép tavasz követte, április elején néhány napig lehűlt az idő, még havazott is. De jöttek szép napsütéses hétvégék, hamarabb zöldült az erdő és két-három héttel a megszokottnál hamarabb nyíltak a virágok. Április 6-án a Páter úton sétáltunk, élveztük a zöldülő erdőt és a nyíló virágokat, a madarak vidám csicsérgését. A sétát a Diós-nyereg körül hirtelen érkező tavaszi zápor zavarta meg, de kellett az eső, mert nem volt hó a télen, eső is alig esett, és kiszáradt a föld.

PÁL GYÖNGYI

A Havasbükkre kirándultunk április 21-én, az M16-os autóbusszal Szelicséig utaztunk, onnan gyalog a falutól északnyugatra levő Havasbükk-tető (759 m) felé mentünk. Csodálatos volt a kilátás a pazar napsütésben a Gyalui-havasok felé, az Öreghavas tetején még ott fehérelt az április elején lehullott hó. Április 27-én a Dumbrava-gerincet jártuk össze, a Cérna-forrást, a Brüll-kilátót, ahol virított a sárga tavaszi hérics. Visszafelé jövet a kilátóról megálltunk falatozni a Slamovics-ház tisztásán, majd az István-forráson keresztül érkezünk le a Szent János-kút völgyébe, onnan a Diós-nyereg felé folytattuk utunkat a Monostor negyed felé. Újabb tavaszi virágra bukkantunk az erdő aljnövényzete közt, a kék színű írisz vagy apró nőszirom kecses virágait fényképeztük. Május 4-én a szászfenesi erdőben túráztunk, a Leányvár negyedből indultunk, az erdőben nyíltak már a vadon nőtt gyöngyvirágok.

Hiányoznak a megszokott tavaszi vonatos túrák, Nagyvárad-Kolozsvár között a felújítási munkálatok miatt a vasúti közlekedés szünetel, így nem jutottunk el Sztánáig a Riszeg-tetőre, amikor kinyílt a riszegvirág, vagy Barátká-

ladtunk tovább, ahol eleinte még csak kis patakocská a Körösfőnél eredő folyóvíz, aztán Sebesvár, Csucsá, Feketető után egyre nagyobbá vált az összegyűjtött mellékpatakok vizétől, néztük a szép tájat, beszélgettünk, hamar telt az idő. Tudtuk, melyik megáll mikor következik. Vársonkolyos után áthaladt a vonat a Révi-szoroson. Valahogy mindez összetartozott, a csendes kis falvak, települések, a környező erdővel borított dombvidék, a hegyek, a Körös völgyének sziklás falai, a vonat ringatása, sokszor a túra után elnyomott az álom hazafelé. A munkálatok néhány évig még eltartanak. Ki tudja, mennyire fogja majd a 160 km/óra sebességgel vágató szupervonat megváltoztatni ezt a békés tájat, talán sohasem lesz olyan, amilyennek ismertük, szerettük. Lesz-e egyáltalán olyan járata a vonatoknak, amely a kis településeket összeköti majd, mint ahogy eddig volt?

Közeledik a nyár, hosszabbak a napok, később sötétedik, olyan útvonalakat keresünk a nyári időszakra, amelyek hosszabbak. Vannak még helyek a Bükk-erdőben, ahol évek óta nem jártunk a nagyobb távolságok miatt. Ilyen az Árpád-csúctól délre, a Mikes-patak völgyében levő Páter-forrás, amely az EKE egykori elnökéről kapta a nevét. Az utóbbi évek-

Csoportkép – a Havasbükkre, háttérben a Gyalui-havasok

dőben? Páter Béla (Eperjes, 1860. szeptember 4. – Kolozsvár, 1938. június 21.) erdélyi magyar botanikus, gyógynövénykutató volt, ő hozta létre a világ legelső gyógynövénykutató állomását. Kolozsvárra (Kolozsmonostorra a Gazdasági tanintézethez – később Gazdasági Akadémia) kerülése után, 1893-ban beiratkozott az Erdélyrészi Kárpát-Egyesületbe, amelynek már 1894-ben választmányi tagja volt. 1933 után az EKE elnöke, 1935-től pedig tiszteletbeli elnöke volt. A gyógynövényekről első írása 1905-ben jelent meg, ezután cikkeinek többségében a gyógynövények leírásával, gyógyhatásuk ismertetésével foglalkozott. A kék iringó, a gyöngyajak, a fillérfű az ő cikkei alapján került be a jelenkor gyógynövényeinek sorába. Egyaránt foglalkozott a vadon termő gyógynövényekkel és a termesztett fajokkal. Páter Béla Európa-szerte, sőt a tengerentúlon is elismert botanikus és gyógynövényszakértő volt. Az általa alapított Kolozsvári Gyógynövénykísérleti Állomás mintájára hozták létre később, az akkori Ausztria területén, Bécsben és Prágában, majd Magyarországon a hasonló rendeltetésű intézményeket.

Sokat járt botanizálni a kolozsvári Bükk-erdőbe, az Erdélyi Kárpát-Egyesület (EKE) Erdély című folyóiratában ismertette az erdő növényvilágát. Az általa annyiszor bejárt útszakasznak az EKE vezetősége a Páter út nevet adta. A névadás időpontját 1930 és 1933 közé helyezhetjük, azaz Páter Béla EKE-elnökségének kezdetére, amely az EKE-nek a királyi Romániában való hivatalos bejegyzés utáni fellelőését is fémjelte (forrás: tothpaltamas.blogspot.com). Szintén őrola nevezték el a Bükkben a Páter-forrást.

A Páter út a Mező utca elejétől a Plecska- és a Pap-völgy választójára kaspaszkodott, majd ezen folytatódott az 50-es években épült Bükki menedékház (6 km). Az Árpád-csúcs (833 m) alól eredő Mikes-patak jobb oldali ágának völgyében található, a helyiek által Flámándaként ismert forrást Páter-forrásnak nevezték el. 2010-ben az EKE-Kolozsvár 1891 Páter Béla egyetemi tanár, neves gyógynövény-

kutató, híres kiránduló születésének 150. évfordulója alkalmával aligha tudott volna emlékéhez jobban illő programot szervezni, mint kirándulást a róla elnevezett forráshoz. A 2010. szeptember 11-én szervezett EKE-túrára mintegy harminc résztvevő indult a monostori végállomástól, Tóthpál Tamás vezetésével. Ez a túra része volt az Erdélyi Múzeum-Egyesület mezőgazdasági szakosztálya és az Erdélyi Kárpát-Egyesület – Kolozsvár 1891 háromnapos Páter Béla-rendezvényesorozatának.

A Monostor negyed végéről indult az akkori túra. Átmentünk a Bükki telepen, magunk mögött hagyva a modern villákat, elértük a feleki gömbkövekről híres Sáros-bükköt, a Mikesi házakat, onnan az Árpád-csúcs irányába tértünk le jobbra. Elhagytuk a Mikesi házakat és a rádióházat. Az Árpád-csúcs alatt vágunk át a legelőn, hogy beereszkedhessünk a meredek oldalon a völgy felső végébe, ahol több kis patakocskából jött létre a Mikes-patak. Ez a hely kicsit távolabb van, mint a Kolozsvár környéki többi kirándulohely, ez a „civilizált világ” zajától távol eső kis zuga a Bükk-erdőnek a csend és a nyugalom jelképe volt, a természet megmaradt érintetlenül, reméljük, azóta is. Az emlékező kiránduláson, a Páter-forrás tisztásán Bozsoki Adrienn szabadtéri fotókiállítás rendezett az EKE-tagok képeiből. A legtöbb szavazatot Bozsoki Adrienn, Mezei Elemér és Fazekas Feri fotói kapták. Szakács Éva által készített kis koszorút helyeztünk el a forrásnál, Vekov Károly, akkori EKE-elnök beszélt Páter Béláról, majd sorban vizet merítettünk a kis forrásból. A kirándulás sokunk számára emlékezetes.

Azóta a forráshoz ritkán volt szervezett túra, talán mert távolabb esik, mint a többi kirándulohely, a völgy oldalai meredek, benőtte a bozót, nehéz megközelíteni. Evekkel ezelőtt, amikor utoljára jártam arra, eljutottunk a forrás közelében levő tisztásig, de a forrást magát nem találtuk meg, úgy tűnt, hogy egy nagyobb eső után elmosta a megáradt patak. De érdemes volna újra megkeresni...

Ilyen volt a Páter-forrás 2010-ben

ra a Boiu-vízeséshez, vagy Vársonkolyosra és a Sebes-Körös szurdokvölgyéibe. Kiskocsival lehetséges lenne, de így nehezebb összehozni csoportos kirándulást. A vonatos túráknak is megvolt a maguk varázsa, egy-két órás utazás a dőcögő személyvonaton a Nádas völgyén, a kalotaszegi falvak között. Bánffyhunad előtt feltűnt a Vigyázó tömbje, kíváncsián szemléltük, van-e még hó a tetőn, látjuk-e a gerincet, vagy felhőbe burkolózott a tető. A Sebes-Körös völgyében ha-

ben nem jártunk arra, általában az Árpád-csúcsig jutottunk. Ennek egyik oka az évek múlása, már lassabban, nehezebben mozognak, mint egykor, hosszabbnak tűnnek a kilométerek, meredekebbek az emelkedők, pedig most autóbuszjárat is van a Bükki telepig, Csűrűlyéig (Ciurila), de akár Magyarpeterdig is, ahonnan 20 perc a Tordai-hasadék hátsó bejárata, ezek megrövidítik a távolságokat.

De ki is volt Páter Béla, akiről utat és forrást neveztek el a kolozsvári Bükk-er-

Az egy Isten földjén

Egy messziről jött közeli természetjáró és barátai szemével, lelkével

KEREKES GÁBOR

Régen

Harminc éve már, hogy Kolozsváron jártam egyetemre. Szatmári, alföldi fiataalként vonzódtak a hegyek, kitűnő ismerői voltunk barátainkkal a Kárpátok számos szegletének, különös figyelemmel a Bihar-hegységre, a Radnai-havasokra és a Déli-Kárpátokra: Királykő, Retyezát, Fogarasi-havasok, nem ritkán havi rendszerességgel diákos finanszírozásban, vonattal, sátorral, de hatalmas lelkesedéssel. A helyi csodák (Torockó, a Tordai-hasadék, a Vigyázó) valamiért akkor kimaradtak. Talán a közelség, a nyilvánvalóság tette őket mellőzötté. Illetve volt egy régi cimbor, félig szász, félig román geográfushallgató, aki egyszer szerelmi bánatában elvonatozott Nagyenyedre, majd onnan Torockó és a Tordai-hasadék érintésével másfél nap alatt hazazarándokolt Kolozsvárra. Furcsán néztük, néhány napig fokozottabban figyeltük a viselkedését, de éreztük: tudhat valamit...

Eltelt azután néhány székyeföldi, majd budapesti évtized, otthoni kapcsolatokkal. Néhány éve Kolozsváron élő régi barátaink említették az EKE tevékenységét, a programokat, az új terveket, útvonalakat – közülük az évtizedes hagyományokra visszatekintő Jókai Emlék- és Teljesítménytúrát, majd a nemrég megálmodott és gyakorlatba ültetett Bánffy. Érdeklődéssel, figyelemmel hallgattuk Erzsébet részletes elbeszéléseit Bánffy Miklósról, életéről, birtokairól, történetéről a korabeli Erdélyről. A régi szunnyadó szépségek pedig visszaszivárogtak a lelkembe. Csendben, fokozatosan, mélyen és jó eséllyel véglegesen.

Barátkozás az EKE túráival

Magam végigjártam 2020-ban a járvány miatt néhány nappal előtte lefűjt Bánffy-élméltúra 35 km-es útvonalát, „versenyen kívül”. Szomorú volt látni a szépen jelzett, kijelölt útvonalat, és öröm a távolságtartás sziklaszárd követelményének messzemenően eleget tevő, fegyelmezett turistákat, egész kis gyerektől deres homlokú természetjárókig, családi barátoktól ősrégi arcokig, akiknek csak a tekintetere emlékeztem, a nevükre kevésbé... Aztán tavalyelőtt Zoli és Szabolcs barátaimmal meg Zalán fiammal megint teljesítettük a túrát, sőt jómagam hirtelen felindulásból az 55-ös Jókait is. Előbbi kiemelt társasági élmény, utóbbi határokat feszegető, (számomra) elég komoly sporttertkkel bíró túra volt. Idén úgy gondoltuk, hogy szép a teljesítmény meg a sport, de saját állapotunkhoz mégis jobban illik a Jókai 30 km-es gyalogos távja.

Múlt szombat reggel

Csodálatos tiszta idő, napsütés fogadott minket reggel, va-

A Tordai-hasadék

lamivel 8 óra után a szindi rajtnál, ahol az önkéntesek akkor már készültek a fürgébb 55-ösök érkezésére. Néhány perc sorban állás után nekiiramodtunk, egyszerre elég sokan. A Szinditétől kíváncsian, sétálva, szinte még a felszerelést igazítva haladt a csapat a sima aszfalton, majd rövid idő után csodás árvalányhajmezőn áthaladva (ahol két helyi fiatal hölgy rövid, de részletes növénytanai tájékoztatót tartott) árnyékos, szép tölgyesen keresztül ereszkedtünk le a Tordai-hasadék déli bejáratához, még a hétvégi látogatók tömeges érkezése előtt. Itt nagy erővel jött szembe a szurdok látványa, lassult a haladás, fotók, csodálkozás, kicsit fel is torlódott a sor. Gyönyörű két kilométer volt, szép időben, kevés vízfolyással, biztonságosan. Szűk másfél óra elteltével beke-

rült a füzetbe az első pecsét és a Hésdát vizén felállított deszkapallón átbillegve megkezdtük azt az emelkedőt, amitől magam a leginkább tartottam. Úgy gondoltam, hogy a tetejére érve kiderül, mennyire barátságos vagy szigorú jelenleg nekünk a megadott szintidő... Szerencsére nem volt különösebb sár, de az előző napi utazás és a rövid alvás miatt félúton szükség volt egy kis szénhidrát-pótlásra. Bőven kárpótolt azonban a természet, lenyűgöző a hasadék látványa fentről, el is töltöttünk itt néhány percet. A domboldal lassan szelidült, a következő ellenőrző pontnál jólesett a friss víz, majd néhány lépéssel fennebb, a Kápolna-tetőn kitárult a látóhatár. Csak csodálunk és soroltuk: Öreghegy, Gyulai-havasok, a Bükk majd Székelykő, Ordaskő, Bélavár – utóbb-

biak a Torockói-havasok mészkővonulatának ismert és dallamos helynevei. Kelet-délkelet felé pedig a Maros széles völgye és Aranyosszék. Mint hatalmas makett terült el előttünk-alattunk a napi út döntő része. Vidáman, derűsen beszélgetve és dudorászva a tágas, itt-ott kövekkel tarkított sziklagyepet keresztezve, fél tizenkettő után kezdtük meg az ereszkedést az Aranyos völgye felé. Két évvel ezelőtti tapasztalat azt mutatta, hogy ha nincs nagy sár, itt lehet „haladni”. Így is volt, addigra a turisták csoportja sokat gyérült, bár együtt indultak a 30-as és a 17-es táv résztvevői. Egy óra elteltével kiértünk az országútra, majd a várfalvi unitárius templom tornya irányában közelítettünk a helyi EKE-várban rendezett újabb, nagyon színvonalas ellenőrző pont és „boksztalca” (elnézést...) felé.

Aranyosszék és népe

Közben, míg a templomot fényképeztük, helyi gyermekek kis „villámcsődület” keretében ivóvízzel kínáltak, kavicsok, csigák formájában ajándékokkal kedveskedtek, sőt friss vízzel teli, jókora mosdótál is elő volt készítve. Nagy örömmel álltunk itt meg néhány percre, mosakodni, inni egy jót – a nyolcéves forma Balázs barátunk Liverpool-mezéről is esett szó, noha ő Manchester-rajongó (de hát az unokatestvér, aki Magyarországon él és focizik, poolos). Édes-apa meg pont most haladt itt át, pedig ő Kolozsvárról indult a leghosszabb távon. Kemény ember – gondoltuk. És remek, barátságos gyerekek. Ezt viszont tapasztaltuk. Ennyi derű és kedvesség láttán, a nyugaton fennegetően tornyosuló sötét felhők is visszavonulót fűjtak, a nem túl meleg, szép napos idő végig kitartott.

Kis kitérő következett a helyi boltba, három jeles erdélyi sörmárka egy-egy bemutatás darabjával és kávéval leptük meg magunkat. Volt egy medvé, a nagy diákkori kedvenc, egy 1718 óta jegyzett kék, és egy újabb magyar nyelvű, tiltott is.

Alkony közeleg

Az EKE-várba kevéssel egy óra után érkeztünk meg. Zsíros kenyér (Diószegi... nem, nem Bihardiószeg), várfalvi hagyma (pedig a szomszédos sinfalvi se rossz), lekváros kenyér, édes-ség, gyümölcs és többféle energiaszelet volt terítéken, rendkívül kedves, mosolygós és barátságos asszonyok szervírozásában. Hangulatos kis liget, udvar ez, rövid idő alatt a fűben megpihenve sikerült annyira regenerálódni, hogy a második nagyobb kihívásnak (közel 11 km egyenes, összesen olyan 20, tűzemeletes tömbháznai emelkedő a Székelykő nyergéig) nekimenjünk. Végig a széles főgerincet jelző, de gyéren felfestett piros sáv mentén haladtunk fokozott figyelemmel, lassan, de egyenesen felfelé, hol szellős erdőben, hol széles legelőkön, majdnem végig traktorúton, néhol sárban. Kimérten, tempósan...

A kőkeresztnél aztán újabb képzeletbeli földrajzóra következett: menetirány szerint bal kéz felől (kelet) Aranyosszék falvai, Csegez, Várfalva, Bágyon, Kövend, Kercsed és Székelyhidas, hátul Torda és Aranyosgyéres gyárai, messze-messze a radnói hőerőmű. Jobbról a Jókai-szirt, Ordaskő, mögötte már a Mócvidék hegyei. Mintha látnunk volna a távoli homályban egy külső hegykoszorút is, fent a jelenlegi Máramarosban a Széplés és a Radnai gerincet, majd egészen messze lent, délen a Szebeni- és a Fogarasi-havasokat. De utóbbit lehet, hogy csak az utolsó látogatás óta eltelt negyed század nosztalgija vetítette a retinára... Ide kíváncsok: nem találtunk arról a kőkeresztől információt, így maradt a kíváncsiság...

Ahol kétszer kel a nap

A nyeregben felállított újabb ellenőrző ponthoz háromnegyed öt körül, bő két és fél órával a várfalvi indulás után érkeztünk (leírom: örültünk ennek a részidőnek, viszonylag aktív életünk és türehető fizikai állapotunk visszaigazolásának értékeltük – fontos ez egy ötvenes férfiembernek). Itt újra sűrűsödni kezdett a mezőny, vidáman kiránduló, nézelődő kisgyerekes családokkal (ők a Várfalváról induló 13 km-es táv „hősei” lehettek) együtt kezdtük meg a nap talán legkeményebb, utolsó két-három kilométerét, miután 1050 méter magasról megcsodáltuk a szó szerint a lábaink alatt heverő Torockót, sok száz éves, patinás kis csodaszigetünket. Klasszikus kép ez, majdnem annyira, mint a faluból felfelé, ahol kétszer kel a nap – mégsem lehet betelni vele. Itt a felhők is pajkos játékba kezdtek, formás E betűt rajzolva az égboltra, sőt volt ott kis fantáziával egy K is... Az újabb E-t meg csak utána kellett gondolni.

A mészkő fizikai felaprózódásának összes létező formájával és fázisával találkoztunk lefelé. Kis füves kerülő után meredek és árnyékos, egy idő után szurdokká szűkülő völgybe értünk, a különböző méretű kövek alkotta törmelékes, nem rit-

E, mint EKE

kán vizes ösvényen bizony minden lépésre (és az előttünk haladók testi épségére) is figyelni kellett. A láb olyan izmai is komoly munkába lendültek itt, amelyek létezéséről igen ritkán veszünk tudomást.

Közben lassan visszavonultak Torockó főteréről a napsugarak, kiegyenesedett a táj és néhány percnyi távolságra került csupán a falu. Vastag fűvel borított úgynevezett törmelékletjén haladva értünk be a helyi művelődési ház udvarán berendezett célba, ahol bizony megváltás volt az a gulyás, tisztelt szervezők! És nagyon szép a teljesítésért járó oklevél, jelvény és a Jókai-portrész trikó. Közben elkészültek a jellegzetes Torockóképek, hátul már csak a gerinc furdott a napfényben. A sok szépség elfeledtette minden számításunkat, ami a szintidőt illeti, a

számok, a merev tervezés és pragmatikus végrehajtás kérdéskörét háttérbe szorította a táj szépsége, a jótékony fáradtság, amit magam nagyon szeretek, valamint a régi ismerősök és barátaink jelentette kiemelkedő közösségi élmény, amelyhez a többi, ismerősen idegen túratárs is hozzá tett egy-egy mosollyal, szóval poénnal... – örömmre, volt, aki románul (is). A buszban, amely visszavitt a kiindulópontba, még futotta egy kis ismerkedésre, viccelődésre, aztán begördültünk Szindre. Már jócskán esteledett... Szóval így nemesedett élménnyé a szikár teljesítés az egy Isten földjén, múlt szombat estére.

Ennyi

Zárszóként: tíz óra kellett ehhez a csodaszép túrához most, amelyből

bő egy óra pihenő. Nem rettenetesen szigorú ez a szintidő, de jóval komolyabb kihívás, mint hittük.

Köszönet és elismerés illeti a szervezőket. Gördülékeny és a rugalmas jelentkezési eljárás, profi ellenőrző pontok, minden ellátmány és felszerelés pont ott és pont annyi, amennyi kell, kiemelkedően jó minőségű, pontos, tudományos színvonalú térkép és leírás, igényes pecsételőfüzet ízléses kis matricákkal. Le a kalappal, ennyi embert ilyen színvonalon mozgatni egész biztos hatalmas feladat, mégis, mintha magától ment volna minden. Se késés, se zavar, se látható fejtelenség vagy kapkodás. De tudjuk (látjuk), így vagy úgy, de itt több tucat ember munkája és odaadása van a háttérben. Találkozunk a Bánffy júniusban, immár Kalotaszegen. Barátokkal, Isten tenyerén.

Rekordszámú, 638 résztvevő az idei Jókai-teljesítménytúrán

■ 638 túrázó, 61 szervező, 13 helyszín, 750 jelvény, 150 emlékpóló, 600 l víz, 107 kg banán, 76 kg alma, 52 kg zsíros és lekváros kenyér, 560 szál zöldség, több mint 700 adag gulyás: számokban így lehetne jellemezni a 2024-es Jókai-teljesítménytúrát, amelyre idén rekordszámú – 676 – jelentkező regisztrált be.

A kolozsvári EKE szezonnyitó teljesítménytúrája már évek óta egyre több és több túrázót csalogat ki a természetbe, a nagy érdeklődésnek köszönhetően pedig idén is ki kellett tolni a 600-as létszámkorlátot. Szervezőkként sokat gondolkodunk azon, hogy mi rejlik a Jókai népszerűsége, a válasz viszont egyszerűbb, mint gondolnánk. A regisztrációkor 380-an jelölték be, hogy ismerősöktől, barátoktól értesültek a túráról, ami azt jelenti, hogy valójában az emberi kapcsolatok által létrehozott hálózatnak köszönhetjük, hogy nem kell sok energiát fektetnünk a rendezvény népszerűsítésébe, hiszen szájról szájra terjed a híre. Ami a résztvevők túraváltozatokénti megoszlását

illeti, idén is a Várfalváról induló legrövidebb, kb. 13 km-es gyalogos útvonal vitte a prímet 260 túrázóval, ezt követi a 30 km-es Szind–Torockó útvonal 158 résztvevővel, a biciklisek 91-en, míg a 17 km-es gyalogos túraváltozat résztvevői 71-en teljesítették az általuk választott útvonalat, a legnagyobb kihívásra vállalkozók pedig 58-an indultak útnak Kolozsvárról, hogy 55 km-t megtéve megérkezzenek Torockóra.

A kor szerinti megoszlást illetően is beszédesek az adatok: a 14 éven aluliak 112-en, a 14–18 év közöttiek 38-an, a 18–30 év közöttiek 61-en, a 30–40 év közöttiek 125-en, a 40–50 év közöttiek 168-an, az 50–60 év közöttiek 103-an, a 60–70 év közöttiek 23-an, a rangidős 70–80 év közöttiek pedig 6-an fejezték határaikat. Legfiatalabb lány résztvevőnk Csomos Petra volt, aki a túrát követő napon töltötte be a negyedik hónapját, valamint őt követte a majdnem 11 hónapos Várad Terka. Legfiatalabb fiú résztvevőnk az áprilisban egy évet betöltő Nagy Erik volt, akinek a bátyja, Ádám volt a legfiata-

labb résztvevőnk 2021-ben. Mindhárman a gyalogos 10-en vettek részt szüleikkel együtt. Rajtuk kívül további 17 kis résztvevőnk volt, akik a túra napjáig nem töltötték be a 6. életévüket. Őszinte elismerés a kis hősöknek és szüleiknek, akik bevállalták velük a nem könnyű útvonalat, hiszen a Nagyrakon lemenni kisgyerekekkel extrém sportnak számít. A legtöbb tavasz megélt túrázó hölgy a 76 éves Vizi Sarolta volt, aki a 30 km-es gyalogos távra jelentkezett be, valamint a vasárnap 74. életévét betöltő Pilbák Rozália Piroška a gyalogos 10-es túraváltozaton vett részt. A férfiak közül a legtapasztaltabb túrázó Wehner Géza volt, aki 73 évesen is legyalogolta a Kolozsvárról Torockóra vezető 55 km-es útvonalat. A gyalogos 55-ös táv leggyorsabb résztvevőjének járó címet ismét Sztranyiczki Gábor zsebelhette be, aki 13.22-kor már bent volt a torockói célban, az utolsó percig kitaró túrázó pedig 22.09-kor lépték át a célvonalat.

Kismihály Boglárka

Júniusi bakancslista

■ **Június 1. (szombat):** Ritka virágok kavalkádja az Őzek völgyében (20 km, 500 m szintkülönbség). Találkozás 8.45 órakor a Tanítók háza mögötti M16-os végállomáson. Szervező: Kiss János.

■ **Június 1–2. (szombat–vasárnap):** Kétnapos kerékpártúra Hobicaurikány és Cerna falu között. Letekerendő táv mindkét nap 70 km. Szállás Cerna településen. Utazás kiskocsikkal, indulás Kolozsvárról szombat reggel 7-kor. Szervező: Kertész Levente.

■ **Június 5. (szerda):** Hagyományos séta a Páter-gerincen (7 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson.

■ **Június 8. (szombat):** Gyalogtúra Leányvár – Gorbógerinc útvonalon (18 km). Találkozás 9 órakor a Bucium utcai (Monostor) megállóban (az M21-es autóbusz 9.15 órakor indul). Szervező: Csorba Anna. ♦ Gyalogtúra a Túr-hasadékhoz és a Tordai-hasadék gerincén (16 km, 220 m teljes szintemelkedés). Utazás kiskocsikkal, találkozás reggel 8-kor a Tordai úti MOL benzinkútnál. Szervező: Kertész Levente.

■ **Június 9. (vasárnap):** Gyerekbát biciklitúra a Sebes-Körös partján (50 km). Útvonal: Csucs, Körösfeketető, Csarnóháza, Barátka, majd vissza Csucsra. A túra útvonala teljesen biztonságos, elkerüli a főutat. Indulás reggel 9.30-kor Csucsáról a vonatállomás parkolójából. Szervező: Szima Márton.

■ **Június 12. (szerda):** Hagyományos séta az István-forráshoz (9 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson.

■ **Június 15. (szombat):** Bánffy Miklós Gyalogos és Kerékpáros Emlék- és Teljesítménytúrák – V. kiírás. Regisztráció hamarosan a teljesítménytúrák.ekekolozsvar.ro/banffygyalogos, illetve a teljesítménytúrák.ekekolozsvar.ro/banffybringa oldalakon. A kerékpárosok négy (15, 37, 60/70, 85/95), míg a gyalogosok három (Kőhegy A/B/C, 22, 35 A/B) túraváltozat közül választhatnak. ♦ Autóbuszos kirándulás Marosvásárhelyre: történelmi múzeum, természetrajzi múzeum és állatkert. Indulás 7 órakor a Fliptől. Szervező: Kovács D. Zsuzsa. További részletek hamarosan a honlapon.

■ **Június 15–16. (szombat–vasárnap):** Kétnapos kerékpártúra Almásmező környékén. Letekerendő táv első nap 64 km 2110 m teljes szintemelkedéssel. Utazás kiskocsikkal, indulás Kolozsvárról szombat reggel 7-kor. Szervező: Kertész Levente.

■ **Június 19. (szerda):** Hagyományos séta a Cérna-forráshoz (8 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson.

■ **Június 22. (szombat):** Látogatás a Székely Csíki Múzeumba, ahol *A Fejedelmek aranya – uralkodói reprezentáció Erdélyben* címet viselő kiállítást tekintjük meg. Utazás busszal, indulás reggel 7 órakor a Fliptől. Jelentkezés június 14-ig. További részletek hamarosan a honlapon. Szervező: Molnár Ildikó. ♦ Gyalogtúra a Vargyas-szorosba. Utazás kisbusszal, indulás péntek este, szállás Homoródalmás környékén. Szükséges az előzetes bejelentkezés online június 14-ig. Szervező: Kertész Levente.

■ **Június 26. (szerda):** Hagyományos séta a Rejtett-forráshoz (7 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson.

■ **Június 28–30. (péntek–vasárnap):** Verespatak, Abrudbányai Magyar Napok, Detunáta. Indulás 7 órakor a Fliptől. További részletek hamarosan a honlapon. Szervező: Kovács D. Zsuzsa.

■ **Június 29. (szombat):** Gyalogtúra Bácsi-torok – Csigadomb útvonalon (16 km). Találkozás 9 órakor a 31-es autóbusz Széchenyi téri megállójában (az autóbusz 9.15 órakor indul). Szervező: Pál Gyöngyi. ♦ Rododendrontúra a Radnai-havasokban: Vörös-csúcs – Kis-Őnőkő – Őnőkő (20 km, 1610 m teljes szintemelkedés). Utazás kisbusszal, indulás reggel 6-kor a Fliptől. Előzetes bejelentkezés online június 21-ig. Figyelem! Amennyibe hamarabb kinyílnak a rododendronok, a túrát előre fogjuk hozni egy-két héttel. Erről értesíteni fogjuk a jelentkezőket. Szervező: Kertész Levente.

■ **Június 30. (vasárnap):** Családos kerékpártúra a Dregántó körül (29 km, teljes szintemelkedés 950 m). Találkozás reggel 10-kor a gát végén levő parkolónál. A részvételt 14 éves kortól ajánljuk, kisebb gyerekeknek nehézséget jelenthet az útvonal teljesítése. Szervező: Szőke Enikő.

Ügyfélszolgálat

Keddtől péntekig előzetes telefonos egyeztetés alapján (Kolozsvár, Magyar / 21 Decembrie 1989 utca 116., az udvarban a bal oldali épület). Irodavezető: Kismihály Boglárka (0771-535848). Pénztár: az ügyfélszolgálati irodában. További naprakész információk a honlapon (ekekolozsvar.ro) vagy az egyesület Facebook-oldalán (EKE – Kolozsvár1891)

Túravezetők, szervezők elérhetőségei

Csorba Anna 0740-407652

Kertész Levente 0740-082002

Kiss János 0364-807639

Kovács D. Zsuzsa 0747-070790

Molnár Ildikó 0742-471280

Pál Gyöngyi 0742-373546

Szima Márton 0766-703575

Szőke Enikő 0741-509852

Elnök: Kovács Diószegi Zsuzsa 0747-070790

Irodavezető: Kismihály Boglárka 0771-535848